



HRVATSKI SABOR

KLASA: 940-01/15-01/01
URBROJ: 65-15-03

Zagreb, 26. ožujka 2015.

P.Z. br. 819

50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

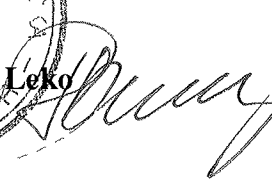
Primljeno: 30-03-15		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed	
022-03/15-12/18	5301	
Uredbeni broj	Pril	Vrij
65-15-01	2	-

05, 09

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, radi davanja mišljenja, **Prijedlog zakona o ispitivanju porijekla imovine i posebnom oporezivanju nezakonito stečene imovine**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavio Klub nezavisnih ljevičara, aktom od 26. ožujka 2015. godine.

REPUBLICA HRVATSKA
PREDSJEDNIK
Josip Leko



P.Z. br. 819



HRVATSKI SABOR
Klub nezavisnih ljevičara

Zagreb, 26. ožujka 2015.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 26-03-2015		
Klasifikacija oziroma	Org. jed.	
940-01/15-01/01	65	
Uredbeni broj	Pril.	Vrij.
6532-21-15-01	1	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA
gospodinu Josipu Leki

PREDMET: Prijedlog Zakona o ispitivanju porijekla imovine i posebnom oporezivanju nezakonito stečene imovine

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne Novine“ br. 85/10-pročišćeni tekst) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne Novine“ br. 81/13) Klub nezavisnih ljevičara podnosi Prijedlog Zakona o ispitivanju porijekla imovine i posebnom oporezivanju nezakonito stečene imovine.

Sukladno članku 174. stavku 2. Poslovnika Hrvatskog sabora, u postupku donošenja zakona na sjednici Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela, sva potrebna obrazloženja dat će nezavisni zastupnici Slavko Linić, Branko Vukšić i Nikola Vuljanić.

Prijedlog Zakona dostavljamo u prilogu.

S poštovanjem,

Branko Vukšić,
predsjednik Kluba nezavisnih ljevičara

PRIJEDLOG ZAKONA O ISPITIVANJU PORIJEKLA IMOVINE I POSEBNOM OPOREZIVANJU NEZAKONITO STEČENE IMOVINE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. i članku 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Opće je poznata činjenica, koju nikom razumnom u Republici Hrvatskoj ne treba posebno dokazivati da je privatizacijom sveukupnog društvenog bogatstva u Hrvatskoj devedesetih godina došlo do besmisleno velikih i ničim opravdanih socijalnih razlika. Veći dio privatizacije (prema nalazima Državne revizije iz 2002. godine) proveden je u potpunosti ili djelomično nezakonito. Zaključcima Hrvatskog sabora iz 2002., 2003. i posebno 2005. godine zatraženo je od Vlade i Državnog odvjetništva da pokrenu niz mjera kako bi se uočene anomalije, pljačka, ratno profiterstvo i ini kriminalni potezi do kojih je došlo tijekom pretvorbe i privatizacije sankcionirali, a onda i ispravilo što se ispraviti moglo. Nažalost, osim deklarativnog nezastarijevanja privatizacijskog i pretvorbenog kriminala gotovo se ništa drugo nije dogodilo. Hrvatsko društvo rascijepilo se na one koji su „jamil“ i one koji su opljačkani. Iz toga su proizašle sve društvene anomalije zbog kojih Hrvatska nikako da se uvrsti u skupinu funkcionirajućih demokracija. Ono što se začne krivo, teško se poslije ispravlja. Tragovi i kako reče papa Franjo „smrad“ pljačkaške privatizacije i danas se osjete. Mjerama koje predlažemo ovim Zakonom ispravile bi se neke od nepravdi iz tog vremena, koliko je to nakon proteka vremena moguće, a uvjereni smo da je ipak moguće.

Nezakonitosti u raspodjeli društvenog bogatstva nastavile su se pod svim vladama, lijevim, desnim ili onima nacionalnog jedinstva i onima koje nisu ni znale da li su jedinstvene ili ne. Svjetonazori se mijenjaju ali postupci koji

određuju karakter i stabilnost društva ne. Jedan od ključnih čimbenika i alata uspostave nepravde i njenog prolongiranja kroz sve vlasti u zemlji svakako je porezna evazija. Svuda oko nas pojavljuju se osobe koje prihoda nemaju, barem ne takvog kojeg bi prijavili poreznoj upravi, ali imovine, i to vrijedne imovine, imaju. Imovina je sveta i neprikosnovena i te su osobe svjesne da im imovinu nitko neće oduzeti ukoliko se ne dokaže da je stečena kaznenim djelima. A to je dugotrajan i mučan postupak i imajući na umu učinkovitost sudstva u Hrvatskoj, gotovo pa ga je nemoguće dotjerati do kraja.

Kriminal i pljačka državne imovine cvatu, no to je nešto što se događa i u drugim državama. Ono što razlikuje hrvatski sustav jest fingirani pokušaj svih vlasti da pljačkaše uhvati u trenutku počinjenja pljačke, onda kad se ustanovi nepobitno, prikupljenim dokazima, akcijama zvučnog imena i na slične načine, da se je kazneno djelo dogodilo. Jasno je po definiciji da se na taj način može stati na kraj samo vrlo malom dijelu kriminalnih djelovanja, udruženih kriminalnih skupina, zlouporabe položaja i ovlaštenja (a malo je ozbiljnog kriminala u državi koji nije povezan s vlašću na izravan ili neizravan način), odnosno da im se moglo stati na kraj kad bi sudstvo i represivni aparat bili učinkoviti. Do sada se to nije dogodilo. Za ozbiljnije preokrete u društvenoj klimi nema niti dovoljno policajaca, niti političke volje, a više niti vremena.

Očito je stoga da je jedino rješenje kriminalce hvatati u trenutku kad počnu trošiti ono što nisu zaradili. To, naravno, ne znači da treba prestati s istraživanjem kriminala u Hrvatskoj na klasični način. Ono što predlažemo ovim Zakonom način je da se postupak ubrza i da ga se učini svrsishodnijim, te da se promijeni (silom propisa ako drugačije ne može) društvena klima i loš stav da je prevariti državu prihvatljivo djelo onih koji se „znaju snaći“.

Pomišljali smo da zapriječimo oduzimanje nezakonito stečene imovine sudskim putem, ali zbog ustavne dvojbenosti takvog rješenja i jer je dosadašnja praksa pokazala, posebno nakon revizije privatizacije iz 2002. godine da represivni organi (prije svega Državno odvjetništvo) ne pokazuju ni najmanje zanimanja za ispitivanje čak niti onog što im je Državna revizija praktično servirala, odlučili smo se na prijedlog po kojem bi se nezakonito stečena imovina, kako ona u privatizaciji tako i ona nakon nje, oporezivala po posebnoj stopi od 45% (dakle,

za 5 postotnih poena višoj od najviše stope poreza na dohodak), uz pripis propisane zatezne kamate.

Naime, prijevara građana-pojedinca kazneno je djelo koje kao oštećenog ima pojedinca, ali porezna prijevara vara svakog od nas pojedinačno i sve zajedno, a ponajviše one koje bi država treba najviše štititi – djecu, penzionere, građane koji koriste socijalne fondove, ali i sve nas ostale.

Stoga mislimo da treba promijeniti taktiku i smjer djelovanja. Porezna uprava već danas ima mogućnosti uspoređivanja imovine poreznih obveznika i poreznih davanja (odnosno zarada) tih istih obveznika kroz sve vrijeme od kada se vode porezne kartice u RH. Ona to i čini, ali samo kod odabranih slučajeva, gdje se to „isplati“. Da li se taj izraz tiče ekonomske ili političke, odnosno neke druge koristi, nije baš sasvim jasno. U svakom slučaju, u skladu s ustavnim načelom jednakosti građana pred zakonom, mislimo da bi zadaća Porezne uprave trebala biti da usklađenost primanja i imovine provjerava kod svih poreznih obveznika, a posebno da to učini za one porezne obveznike koji su svoju imovinu stekli u pretvorbi i privatizaciji.

Danas, ako Porezna uprava utvrdi da postoji nesklad između ove dvije veličine, procjenjuje koliki je taj nesklad i na njega naplaćuje redoviti porez. Očito je da imovina za koju nema porijekla u zakonitim primanjima (preko računa) nije legalna imovina nego odnosno imovina stečena na nezakonit način, svejedno koji i svejedno kakav, odnosno u najmanju ruku zatajena državi i izuzeta iz sustava oporezivanja. Takva se imovina ne može oporezivati po redovitim stopama jer je stečena na očito nezakonit način i jer je posljedica pokušaja prijevare države. Stoga predlažemo posebnu (i jedinstvenu) poreznu stopu za oporezivanje takve imovine – 45%. Također smatramo opravdanim da se porez na takvu imovinu naplaćuje jednokratno, u punom iznosu, bez mogućnosti plaćanja na rate i s uračunatim zateznim kamatama za sve vrijeme za koje se porezni obveznik služio tom imovinom.

Kod svega toga je bitno da je zadaća državnih organa (u ovom slučaju Porezne uprave) da ustanovi da postoji nesklad primanja i imovine, a da od tog trenutka nadalje teret dokazivanja treba pasti na poreznog obveznika koji „posjeduje“ imovinu za koju nema porijekla niti izvora. Dakle, utvrđivanje nesklada između

imovine i primanja prvi je korak, a sljedeći da porezni obveznik dokaže da je imovina njegova, odnosno da je stečena na legalan način. Ako to ne može, konzekvence su jasne. Konzekvencu zateznih kamata porezni obveznik može izbjeći samo tako da odmah nakon utvrđivanja nesklada između plaćenog poreza i imovine koju posjeduje u roku od 15 dana plati jednokratno sav pripadajući porez izračunat prema odredbama ovog Zakona.

Uvjereni smo da je upravo gore spomenuti posao temeljni posao Porezne uprave i da ga ona može i mora obaviti, ne samo ciljano na „velike“ ili „važne“ porezne obveznike, premda prvenstveno na njih, ne samo ponekad, kad je to politički ili zbog nekog drugog razloga oportuno, već za sve i uvijek.

Ne radi se tu ni o kakvoj nacionalizaciji, eksproprijaciji ili otimanju stečenog. Sve stečeno na zakoniti način (s plaćenim porezom prema zakonima) zaštićeno je ustavom. Ovdje se radi o oporezivanju nezakonito stečenog (možda ne uvijek ukradenog, ali često da), a niti jedan zakon, ljudski ili božji, niti Ustav niti bilo koji drugi propis ne mogu zaniijekati pravednost takvog poteza. Naravno, taj bi porez često bio veći od vrijednosti imovine, ali smatramo da je i to sasvim pravedno.

III OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH U DRŽAVNOM PRORAČUNU

Provođenje ovog Zakona ne zahtijeva dodatna sredstva u državnom proračunu, ali otvara mogućnost ulaska značajnih sredstava (novčanih i drugih) u vlasništvo Republike Hrvatske.

IV TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

Prilaže se.

PRIJEDLOG ZAKONA O ISPITIVANJU PORIJEKLA IMOVINE I POSEBNOM OPOREZIVANJU NEZAKONITO STEČENE IMOVINE

Zakon o ispitivanju porijekla imovine i posebnom oporezivanju nezakonito stečene imovine

I PREDMET ZAKONA I IZRAZI KOJI SE U NJEMU KORISTE

Članak 1.

Ovim se Zakonom propisuju uvjeti, način i postupak ispitivanja porijekla imovine poreznih obveznika, kao i organi koji te postupke provode. Također se propisuju načini zamrzavanja i posebnog oporezivanja imovine koja nije stečena na zakonit način, odnosno za koju ne postoje dokazi zakonitog porijekla, kao i načini i postupci prijenosa te i takve imovine u vlasništvo jedinica lokalne i područne samouprave i Republike Hrvatske.

Članak 2.

(1) *Imovinom* se, prema ovom Zakonu, smatraju novčana sredstva, nekretnine, dionice, obveznice i ostala imovinska prava, kao i pokretne stvari pojedinačne vrijednosti veće od 50.000,00 kuna.

(2) *Nezakonito stečenom imovinom* smatra se svaka imovina koja odudara od iskazanih primanja poreznog obveznika, a za koju porezni obveznik nema dokaza porijekla. Dokaz porijekla može biti poslovna transakcija, darovnica, nasljeđe, štednja, kredit i sl., a za koji je porezni obveznik platio sva pripadajuća davanja. Nezakonito stečenom imovinom smatra se i imovina koja potječe iz neprijavljenog dohotka ili profita na koji nije razrezan porez, čak i ako je nastupila zastara prava na razrez poreza, kao i imovina stečena darivanjem, ako je utvrđeno da ju je darovatelj stekao na nezakonit način, prema odredbama ovog Zakona.

(4) Nezakonito stečenom imovinom također se smatra i imovina iz postupka pretvorbe i privatizacije za koju je državna revizija svojim aktom utvrdila da nije stečena na zakoniti način, bez obzira na vrijeme stjecanja.

(3) *Postupak ispitivanja porijekla imovine* službeni je postupak koji porezna uprava, u skladu s Općim poreznim zakonom i ovim Zakonom provodi kako bi utvrdila da li su primanja poreznog obveznika, prikazana u njegovim poreznim dokumentima, u skladu s imovinom koju posjeduje.

(4) *Postupak posebnog oporezivanja nezakonito stečene imovine* postupak je kojim porezna uprava u posebnom postupku obračunava i naplaćuje porezna davanja na nezakonito stečenu imovinu, a u skladu s odredbama ovog Zakona i Općeg poreznog zakona.

II POSTUPAK ISPITIVANJA PORIJEKLA IMOVINE

Članak 3.

(1) Porezna uprava u okviru svojih redovitih obveza, a u skladu s Općim poreznim zakonom, ispituje usklađenost imovine poreznog obveznika i njegovih primanja. Porezna uprava ispituje imovinu svih građana Republike Hrvatske, a prioritete i hodogram ispitivanja utvrđuju se Godišnjim planom rada porezne uprave. Ti podaci predstavljaju službenu tajnu.

(2) U postupku iz stavka (1) ovog članka ispituje se, pored imovine kojom porezni obveznik raspolaže, i porijeklo imovine koju je porezni obveznik darovao ili na drugi način prenašao na druge osobe, prodao ili utrošio u druge svrhe.

(3) U prioritetima i hodogramu ispitivanja porijekla imovine, te Godišnjem planu rada Porezne uprave, u skladu sa stavkom (1) ovog članka, prioritet će se dati ispitivanju nezakonito stečene imovine prema nalazima Državne revizije iz 2002. godine, odnosno zaključcima Hrvatskog sabora glede izvješća državne revizije iz te godine.

Članak 4.

(1) Postupak ispitivanja porijekla imovine pokreće Porezna uprava svojim rješenjem o neskladu iskazanih primanja i imovine kojom porezni obveznik raspolaže. U rješenju će taksativno navesti o kojoj imovini poreznog obveznika se radi, odnosno koja se imovina smatra nezakonito stečenom. To rješenje Porezna uprava upućuje poreznom obvezniku, koji je obvezan u roku od 5 (pet) dana od zaprimanja rješenja Porezne uprave očitovati se o istom. Ukoliko se porezni obveznik u roku od pet dana ne očituje o rješenju porezne uprave, Porezna uprava nastavit će sa postupkom provođenja oporezivanja nezakonito stečene imovine.

(2) U svom očitovanju iz stavka (1) ovog članka porezni obveznik može prihvatiti rješenje porezne uprave i time obvezu da će u roku od 15 (petnaest) dana platiti u potpunosti razrezani porez. U tom se slučaju porezni obveznik oslobađa plaćanja zateznih kamata.

(3) Ako porezni obveznik ne podnese očitovanje iz stavka (1) ovog članka ili u svojem očitovanju pobija nalaze porezne uprave, može u roku od 90 dana poreznoj upravi dostaviti dokaze o zakonitom porijeklu sporne imovine, odnosno dokaze da ne bi trebao biti obveznik plaćanja poreza prema ovom Zakonu. Porezni obveznik dužan je pružiti podatke o cjelokupnoj imovini navedenoj u Rješenju porezne uprave. Ako u danom roku ne podastre te podatke, porezna uprava provest će postupak posebnog oporezivanja nezakonito stečene imovine na osnovi raspoloživih podataka.

(4) U svom očitovanju iz stavka (3) ovog članka porezni obveznik je dužan dostaviti podatke o imovini navedenoj u Rješenju Porezne uprave, o izvorima sredstava, o vremenu stjecanja i nabavnoj vrijednosti imovine, o osobnim i drugim troškovima, te pružiti druge potrebne podatke, a sve u cilju prikazivanja porijekla imovine za koju je Porezna uprava utvrdila da ne odgovara njegovim prikazanim prihodima.

(4) Postupak ispitivanja porijekla imovine pokrenut će se, odnosno nastaviti, i prema nasljednicima poreznog obveznika za kojeg je utvrđen raskorak između iskazanih primanja i imovine koju posjeduje. Odricanjem nasljednika od nasljedstva taj se postupak prekida.

Članak 5.

(1) Porezna uprava će prikupljati potrebne podatke o imovini poreznih obveznika na sve načine koje joj to zakon omogućava, a svi drugi nadležni državni organi, policija, državno odvjetništvo i ostali, dužni su joj u tome pružiti svaku potrebnu pomoć. Isto se tiče i svih društava i institucija koje bi o eventualnom kršenju odredbi ovog Zakona ili o prikrivanju imovine poreznog dužnika mogle imati bilo kakva saznanja.

(2) Nepostupanje po stavku (1) ovog članka smatra se prikrivanjem kaznenog djela i progoni se po službenoj dužnosti.

Članak 6.

(1) Porezna uprava jedina je nadležna za utvrđivanje nesklada između iskazanih prihoda i imovine poreznog obveznika. Utvrdivši nesklad između iskazanih prihoda i imovine poreznog obveznika, Porezna uprava rješenje o tome upućuje poreznom obvezniku.

(2) Utvrdivši svojim rješenjem nesklad između iskazanih prihoda i imovine poreznog obveznika Porezna uprava upućuje nadležnom sudu zahtjev za onemogućavanje raspolaganjem i otuđivanjem predmetne imovine koja se smatra nezakonito stečenom i o tome obavještava poreznog obveznika.

(3) Svi pravni poslovi povezani s nezakonito stečenom imovinom, odnosno imovinom koju je Porezna uprava svojim rješenjem navela kao onu koja odudara od primanja poreznog obveznika, smatrat će se ništavnim od trenutka upućivanja zahtjeva iz stavka (2) ovog članka.

Članak 7.

(1) Ako podaci kojima raspolaže Porezna uprava ukazuju na to da porezni obveznik posjeduje nezakonito stečenu imovinu prema odredbama ovog Zakona, donijet će, bez obzira na njezinu vrijednost, rješenje o pokretanju postupka, te o

tom obavijestiti poreznog obveznika i nadležni sud, koji će u roku od 5 (pet) dana postupiti u skladu s člankom 6, stavak (2) ovog Zakona.

(2) U postupku ispitivanja porijekla imovine iz prethodnog stavka Porezna uprava može ispitivati porijeklo cjelokupne imovine građanina, bez obzira kada je stečena i bez obzira da li su porezna i druga potraživanja po toj imovini ušla u zastaru, ako ustanovi da je ta imovina na bilo koji način povezana s imovinom opisanom u rješenju iz prethodnog stavka.

Članak 8.

(1) Postupak ispitivanja porijekla imovne pokreće i vodi u pravilu Porezna uprava na čijem području porezni obveznik ima prebivalište.

(2) Postupak vođenja postupka može se delegirati i nekoj drugoj poreznoj upravi na području Republike Hrvatske, ako nadležni porezni organ ocijeni da je to potrebno.

Članak 9.

Ako se vodi postupak ispitivanja porijekla imovine jednog člana obitelji, pa se u postupku utvrdi da su u stjecanju imovine sudjelovali i drugi članovi obitelji poreznog obveznika, odnosno da je nezakonito stečena imovina na njih prenesena uz njihovo znanje, postupak će se proširiti i na te članove obitelji.

Članak 10.

(1) Izvori sredstava kojom je pribavljena imovina za koju je porezna uprava utvrdila da ne odgovara prikazanim primanjima poreznog obveznika, dokazuju se naročito:

- dokazom o osobnim dohodcima i prihodima po bilo kojoj osnovi iz samostalnog i nesamostalnog rada, o mirovinama, invalidninama, nagradama i naknadama, o dobicima od igara na sreću, premija

osiguranja, autorskih i sličnih prava, te drugih prihoda u skladu sa zakonom,

- dokazom o dobiti iz poslovnih transakcija društava u kojima porezni obveznik ima udjele,
- dokazom o dobiti iz prinosa fondova u kojima porezni obveznik ima udjele, kao i prihoda od državnih obveznica i drugih vrijednosnica,
- dokazom o prihodu od najma zgrada, poslovnih prostora, stanova, zemljišta i drugih nekretnina, kao i dokazom o davanju u najam pokretnih stvari, te dokazom o prihodu od druge imovine i imovinskih prava, u Hrvatskoj i inozemstvu.
- dokazom o prihodima od prodaje ili prijenosa nekretnina, pokretnina i prava,
- dokazima o nasljedstvu ili daru,
- dokazom o ostalim prihodima i dohodcima.

(2) Kao dokaz mogu se uzeti samo dokumenti o prihodima koji su na odgovarajući način pravovremeno prijavljeni nadležnom tijelu porezne uprave.

(3) Novčana primanja koja predstavljaju naknadu stvarnih troškova (naknada putnih troškova, dnevnice i si.) ne priznaju se kao prihod kojim bi se dokazivalo porijeklo imovine.

III POSTUPAK POSEBNOG OPOREZIVANJA NEZAKONITO STEČENE IMOVINE

Članak 11.

(1) Nakon proteka rokova iz Glave II članka 4. ovog Zakona, i provedenih postupaka ispitivanja porijekla imovine, Porezna uprava će:

- obračunati porez na nezakonito stečenu imovinu po stopi od 45%, ukoliko je porezni obveznik postupio po članku 4. stavak (2) ovog Zakona, odnosno priznao rješenje Porezne uprave i ne protivi mu se, ili

- ukinuti rješenje o neskladu između imovine i legalnih prihoda poreznog obveznika, ako je on, u skladu sa člankom 4. stavak (3) ovog Zakona pružio dokaze o legalnim izvorima svoje imovine, ili
- izdati ispravljeno rješenje o neskladu između imovine i legalnih prihoda poreznog obveznika, ako je on, u skladu sa člankom 4. stavak (3) ovog Zakona pružio dokaze o legalnim izvorima dijela svoje imovine, ili
- obračunati porez na nezakonito stečenu imovinu po stopi od 45% i obračunati maksimalne zakonske zatezne kamate od dana stjecanja predmetne imovine do dana izdavanja rješenja.

(2) U svakom od slučajeva iz stavka (1) ovog članka Porezna uprava obavijestit će poreznog obveznika.

(3) Porezni obveznik može uložiti prigovor na rješenja iz stavka (1) ovog članka u roku od 15 dana od zaprimanja rješenja. Prigovor ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 12.

(1) Dokaze o imovini i porijeklu imovine koje nije podnio u roku iz članka 4. stavak (3) ovog Zakona porezni obveznik može podnijeti do izdavanja rješenja Porezne uprave o iznosu poreza na nezakonito stečenu imovinu. Dokazi podneseni nakon isteka tog roka neće se uzeti u obzir.

(2) U slučaju odbijanja prigovora iz članka 11. Stavak (3) ovog Zakona porezni obveznik može pokrenuti spor pred nadležnim sudom.

Članak 13.

(1) Čelnik Porezne uprave dužan je izvješće o pokrenutim postupcima i završenim postupcima posebnog oporezivanja nezakonito stečene imovine mjesečno podnositi Ministru financija.

(2) Podaci o završenim postupcima posebnog oporezivanja nezakonito stečene imovine objavljuju se na internetskim stranicama Ministarstva financija i na stranicama nadležnih Poreznih uprava.

Članak 14.

(1) U postupku oporezivanja nezakonito stečene imovine, Porezna uprava utvrđuje vrijednost imovine u skladu s prometnom vrijednošću u trenutku nabave ili stjecanja, a eventualna odstupanja porezni obveznik može dokazati punovrijednim dokumentima tijekom postupka ispitivanja porijekla imovine, odnosno u roku iz članka 4 stavak (3) ovog Zakona.

Članak 15.

(1) Porez na nezakonito stečenu imovinu naplaćuje se iz cjelokupne imovine poreznog obveznika.

(2) Pri naplati poreznih obveza iz ovog Zakona Porezna uprava postupat će u skladu s odredbama Općeg poreznog zakona.

Članak 16.

(1) Ako postoji sumnja da je imovina koja je predmet ispitivanja stečena ili nastala izvršenjem kaznenog djela, Porezna uprava će po službenoj dužnosti u roku od 15 dana od saznanja predmet uputiti Državnom odvjetništvu na daljnje postupanje.

(2) Postupak iz stavka (1) ovog članka ne zaustavlja niti sprječava postupak oporezivanja nezakonito stečene imovine kako je opisan ovim Zakonom.

III PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 17.

(1) Novčanom kaznom od 20.000 do 50.000 kuna kaznit će se službena osoba koja po saznanju o neskladu između imovine i prikazanih prihoda poreznog obveznika ne pokrene postupak ispitivanja imovine i oporezivanja nezakonito stečene imovine prema odredbama ovog Zakona. Takav postupak smatrat će se istovremeno i težim stegovnim prekršajem u službi.

(2) Novčanom kaznom od 20.000 do 50.000 kuna kaznit će se vještak koji u postupku procjene imovine iz neopravdanih razloga ne podnese svoj pismeni nalaz i mišljenje, uz obvezu snošenja troškova nastalih zbog takvog postupka.

Članak 18.

Novčanom kaznom od 20.000 do 100.000 kuna kaznit će se za prekršaj građanin koji u namjeri da izbjegne postupak ispitivanja porijekla imovine daje netočne podatke o imovini ili u toku postupka pokuša na bilo koji način otuđiti imovinu.

Članak 19.

Novčanom kaznom od 100.000 do 500.000 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja na zahtjev porezne uprave ili suda ne pruži podatke o imovini i sredstvima Poreznog obveznika. Odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit će se kaznom od 20.000 do 100.000 kuna.

III ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, u postupku ispitivanja porijekla imovine primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku, a u vođenju prekršajnog postupka odredbe Zakona o prekršajima.

Članak 21.

(1) Oblik i sadržaj dokumenata koje po postupku o ispitivanju porijekla imovine izdaje Porezna uprava propisuje Ministar financija Republike Hrvatske.

(2) Oblik i sadržaj dokumenata koje po postupku o oporezivanju nezakonito stečene imovine izdaje Glavni ravnatelj Porezne uprave.

(3) Ministarstvo financija i Porezna uprava dužni su dokumente iz stavaka 1. i 2. ovog članka objaviti na službenim stranicama ministarstava u roku od 8 dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 22.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje:

Uz članak 1. Utvrđuje se područje koje uređuje ovaj Zakon.

Uz članak 2. Pojašnjavaju se temeljni pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu.

Uz članke 3.-10. Opisuje se postupak i uvjeti provođenja postupka ispitivanja porijekla imovine.

Uz članak 11. Utvrđuje se postupanje Porezne uprave po završetku postupka ispitivanja porijekla imovine.

Uz članak 12. Uređuju se mogućnosti postupanja poreznog obveznika po završetku postupka ispitivanja porijekla imovine.

Uz članak 13. Utvrđuju se obveze postupanja s podacima u postupku posebnog oporezivanja nezakonito stečene imovine.

Uz članak 14. Utvrđuje se postupak utvrđivanja vrijednosti nezakonito stečene imovine.

Uz članak 15. Utvrđuje se postupak naplate posebnog poreza na nezakonito stečenu imovinu.

Uz članak 16. Utvrđuje se obveza pokretanja kaznenog progona u slučaju sumnji na kazneno djelo u stjecanju nezakonito stečene imovine.

Uz članke 17. do 19. Određuju se prekršajne kazne za pravne i fizičke osobe u kršenju odredba ovog Zakona.

Uz članak 20. Određuje se primjena odredbi drugih zakona u provođenju ovog Zakona.

Uz članak 21. Utvrđuje se obveza izrade popratnih dokumenata za provođenje ovog Zakona.

Uz članak 22. Utvrđuje se datum stupanja na snagu ovog Zakona.